

[Morten Lange.]

somheden i gymnasieskolen. Jeg er i og for sig enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at den har været ganske vidtstrakt i de sidste 10-20 år, og det er og kun godt. Men der er altid den fare ved at lave et officielt forsøgscentrum, at folk får udleveret en hovedpude i retning af, at de måske så kan slippe for at forsøge sig eller bliver mindre inspireret. Jeg mener, at der på ethvert gymnasium bør foregå forsøg i ganske betydelig grad af hensyn til det enkelte gymnasium og af hensyn til gymnasieskolen som helhed. Lige så snart en skole holder op med at drive forsøgsvirksomhed, stivner den. Det gjaldt i mange, mange år i udpræget grad for gymnasieskolen, og det skulle nødvendigvis virke sådan, at fordi man får et forsøgslaboratorium, holder forsøgene op uden for laboratoriet; det vil jeg så meget fraråde.

I øvrigt må vi sige, at allerede med det begrænsede sigte er spørgsmålet om en forsøgsvirksomhed inden for gymnasiet særdeles aktuelt. Jeg synes, at vi ved et just omdelt lovforslag udskød behandlingen lidt af den meget vanskelige sag, som drejer sig om adgangen til de højere læreanstalter, et af de steder, hvor et forsøgs-gymnasium nok må indstille sig på at det ikke længere er en monopolvirksomhed, hvad det angår, men en virksomhed, som skal levere kandidater, som skal levere studerende på lige hammel med en lang række andre. Det er det, som på én gang for mig havde gjort det naturligt, om sigtet havde været bredere, men når det nu ikke er det, må gøre det naturligt for forsøgs-gymnasiet at tilpasse sig den nye situation og i det hele taget finde ud af, hvad det egentlig er for betingelser, man må stille til den gymnasiale uddannelse i en periode, hvor optagelsen ved de højere læreanstalter vil skride frem med en hast, som formodentlig ikke engang den siddende undervisningsminister har budgetteret højt nok, og hvor vi i hvert fald blot kan konstatere, at hvis den ikke skrider frem med meget betydelig hast, er Danmark en stilstandens enklave, noget, der nødvendigvis skulle hælde os.

Jeg kan på mit partis vegne naturligvis tilsikre en velvillig udvalgsbehandling, for så vidt som vi meget gerne vil diskutere spørgsmålet og se, om vi kan finde forbedringer af projektet. Vi finder selve oplæg-

get, som jeg sagde, historisk lidt stift, men ethvert eksperiment på uddannelsesområdet er jo i sig selv værd at eragte, så det skal i hvert fald være en positiv behandling, selv om vi mener, at udgangspunktet ikke er det bedste.

Sigsgaard: Jeg er enig med de foregående ordførere i, at der er et stort behov for forsøgsvirksomhed inden for gymnasiet og inden for uddannelsesområdet i det hele taget. De penge, der bruges på forsøgsvirksomhed, på forskning på uddannelsesområdet, er jo meget, meget små beløb, og heller ikke — slet ikke, kan vi sige — den nuværende regering har været villig til at sætte beløbene op. Der findes ikke andre områder, tror jeg, i vort samfund, hvor man på samme måde og i samme grad kører efter gamle principper og metoder og tankegange uden at bruge ret megen energi og ret mange penge på at efterprøve dem som netop på det område, vi her har med at gøre. Behovet er altså stort nok.

Jeg kan beklage, at forsøgsarbejdet kun skal gælde gymnasielinjen og ikke HF-linjen, og jeg savner egentlig en begrundelse for det. Der er angivet den begrundelse, at HF-linjen er noget ganske nyt, men jeg synes alligevel, der kunne være behov for, at forsøgene også foregik dér.

Man kan så stille det spørgsmål: er der tilstrækkelig vide rammer omkring forsøgsvirksomheden? I ministerens bemærkninger til lovforslaget nævnes de mange ønsker om fornyelse i gymnasiet. Der står:

„Ønsker om en ny skolestruktur, nye undervisnings- og eksamensformer, nye hjælpemidler, øget samarbejde mellem elever og lærere m. m.“

Forsøgs-gymnasiets opgaver præciseres også; der skal arbejdes med

„pædagogiske forsøg, der har til formål at belyse undervisningens organisation, værdien af forskellige metoder og hjælpemidler samt samarbejdsproblemer omkring undervisningen“.

Der er jo ikke helt overensstemmelse mellem de ønsker, der citeres i begyndelsen af bemærkningerne, og den opremsning af formålet med de pædagogiske forsøg, der kommer senere. Jeg synes, det er helt rimeligt, når hr. Orla Møller rejser spørgsmålet om, hvorvidt forsøgs-gymnasiet f. eks. ikke